

خبر

ایجاد ۱۵۰ هزار فرصت شغلی

از طریق مشاغل خانگی

معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: تا پایان سال ۱۵۰ هزار فرصت شغلی از طریق مشاغل خانگی ایجاد خواهد شد.

معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: تا پایان سال ۱۵۰ هزار فرصت شغلی از طریق مشاغل خانگی در سال قبل ضبط شد. این رقم در واقع ۱۰ درصد از مشاغل ایجاد شده در سال گذشته را شامل می‌شد.

به گفته کریمی بیرانوند، امسال هدفگذاری شده است که ۱۵۰ هزار فرصت شغلی از طریق مشاغل خانگی ایجاد شود که تاکنون در هشت ماه سال جاری ۹۰ هزار فرصت شغلی ایجاد شده است.

کریمی بیرانوند در مورد منابع مورد نیاز برای ایجاد اشتغال خانگی اظهار داشت: منابع این بخش سال گذشته ۳ هزار میلیارد تومان بود که امسال با ۳۳ درصد افزایش ۴ هزار میلیارد تومان پیش‌بینی شده بود اما همان‌طور که گفتیم چون عملکرد طرح مشاغل خانگی تا آبان‌ماه مناسب بود و درصد جذب اعتبار خوب بود با همکاری بانک مرکزی اعتبارات جدیدی اضافه شد و سقف اعتبارات مشاغل خانگی به ۵ هزار میلیارد تومان افزایش یافت.

معاون توسعه اشتغال و کارآفرینی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: پارسال ۱۰ درصد مشاغل خانگی، مربوط به مشاغل خانگی بود که امسال هدفگذاری کرده‌ایم این عدد به ۱۵ درصد افزایش یابد. به گفته وی، از مجموع اعتبارات در نظر گرفته شده برای ایجاد اشتغال در سال جاری ۶۵ درصد منابع برای مشاغل خانگی در زمینه مشاغل مستقل و پشتیبان جذب شده است.

انسبیه خزعلی، معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده درباره مشاغل خانگی می‌گوید: مشاغل خانگی در این دولت رشد بسیار خوبی داشته است. ۸۰ درصد مجوزهایی که داده شده مربوط به مشاغل خانگی بانوان بوده است و ۸۰ درصد تسهیلاتی که داده شده برای بانوان است.

وی ادامه داد: در دولت سیزدهم به شغل منقطع بانوان توجه شده است. امسال ۵ هزار میلیارد تومان برای مشاغل خانگی در نظر گرفته شده است در حالی که این رقم در دولت قبل ۲۰۰ میلیارد تومان بود.

در سال‌های اخیر حمایت از مشاغل خانگی و خرد به یکی از سیاست‌های کشورهای پیشرفته دنیا تبدیل شده است و برنامه‌ریزی جدی برای ورود دولت‌ها به آنها در خوشه‌ها و شاخه‌های مختلف و متعدد صورت می‌گیرد.

امروزه نقش مشاغل خانگی رونق اقتصادی و تثبیت درآمد برای دهک‌های پایین اقتصادی جامعه و ایجاد فرصت‌های شغلی برای تمامی فعالان اقتصادی محرز شده و طرح‌ها و برنامه‌های متنوعی را در این زمینه به مرحله اجرا گذاشته‌اند.

قرارداد دائمی دارند و نمی‌توان آنها را تعدیل کرد.

دولت دوم روحانی نیز مثل دولت هاشمی نه‌تنها مشکل امنیت شغلی کارگران را حل نکرد، بلکه با تصویب این مصوبه عملاً نوعی تبعیض و رانت را به وجود آورد. به واقع دولت دوم روحانی عملاً فضایی را برای کارفرماها آماده ساخت تا آنها بتوانند به‌راحتی قانون کار را دور بزنند؛ موضوعی که رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی کشور نیز به آن اشاره داشته است، چرا که براساس مصوبه بهمن سال ۱۳۹۸، کمتر از ۵ درصد مشمول آن خواهند شد، آن هم در صورتی که از سوی کارفرماها اجرائی شود.

فتح‌الله بیات در این باره می‌گوید: با توجه به اینکه تبصره یک ماده ۷ قانون کار در سال ۱۳۹۸ به تصویب هیأت وزیران رسید و از تاریخ تصویب، این تبصره قانونی به مدت چهار سال بعد قابلیت اجرائی شدن دارد، اگر تصمیم بر اصلاح قانون کار وجود دارد، مهم‌ترین موضوع مدنظر جامعه کارگران، اصلاح تبصره ۲ ماده ۷ قانون کار است.

لذا انتظار داریم از اول اسفندماه ۱۴۰۲ این موضوع نهایی و قراردادهای کار ساماندهی شود و نظم و انضباط در امضای قراردادها ایجاد شود و قانون کار بعد از سه‌دهه شکل قانونی بگیرد و کارگران احساس امنیت کنند. طرح قراردادهای موقت از مجلس ششم شورای اسلامی مورد پیگیری قرار گرفته و اکنون در مجلس یازدهم هنوز به نتیجه نرسیده است. پیش از این نیز در راستای حمایت از نیروی کار «طرح ساماندهی نیروی انسانی» نیز در مجلس مطرح شد ولی رأی نیاورد. اگر مجلس می‌خواهد به نفع امنیت شغلی کارگران حرکتی داشته باشد، باید در راستای اصلاح روابط کار، دادنامه ۱۷۹ رأی دیوان عدالت اداری را لغو کند و اجازه ندهد که در حق کارگران ظلم شود. کارفرمایان در مجلس نفوذ دارند و حتی امکان دارد تعدادی از نمایندگان، کارفرما باشند یا تحت‌تأثیر جامعه کارفرمایان قرار گرفته باشند. این امر باعث شده است که نمایندگان اجازه ندهند موضوعات کارگری اصلاح شود.

طرحی که در مجلس خاک می‌خورد

طرح قراردادهای موقت به دائمی از مجلس ششم شورای اسلامی مورد پیگیری قرار گرفته و اکنون در مجلس یازدهم هنوز به نتیجه نرسیده است، پیش از این در راستای حمایت از نیروی کار «طرح ساماندهی نیروی انسانی» نیز در مجلس مطرح شد، ولی رأی نیاورد.

عکس: علی محمدی/ایران

عدم لغو دادنامه ۱۷۹ قانون کار؛ رؤیای برباد رفته دائمی شدن قرارداد کارگران

تبعیضی که ماندگار شد

در حالی که بیش از ۹۵ درصد کارگران قرارداد موقت دارند، مصوبه دولت قبلی بر دائمی شدن قرارداد شاغلان پروژه‌های اجرائی می‌شود

قرارداد کارگران

گرفتن اصول شرکای سه‌جانبه عملاً رابطه میان کارگر و خودش را به آزاره تبدیل کرده‌اند؛ آزادهای که دیگر هیچ ارتباطی بین این دوشریک اجتماعی وجود ندارد.

تاریخچه قراردادهای موقت کارگران

سال ۱۳۷۲ بود که وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی وقت در دولت هاشمی رفسنجانی، آیین‌نامه‌ای را تنظیم کرد که در آن ذکر شده بود «قراردادهایی که بطور مستمر از سوی کارفرماها تمدید می‌شوند، نیازی به دائمی شدن ندارد.» استدلال مسئولان در آن هنگام این بود، اگر فعالیت‌هایی ماهیت مستمر داشته باشند، به‌طور سیستماتیک دائمی تلقی می‌شوند. این امر موجب شد کارفرماها دست بالا را داشته باشند و از طرح دولت وقت حمایت کنند. این موضوع بر اختلافات ریشه‌دار کارگر و کارفرما افزود و پای دیوان عدالت اداری به میان آمد. در نهایت این دیوان بخشنامه وزارت کار دولت وقت را تأیید کرد و در نهایت در سال ۱۳۷۵ به‌طور رسمی اجرائی شد. بررسی ۲۷ ساله این بخشنامه، نشان می‌دهد که نه‌تنها امنیت شغلی کارگران فراهم نشده، بلکه قراردادهای دائمی روند معکوس به خود گرفته، به طوری که در حال حاضر ۹۵ درصد از کارگران قراردادهای موقت است. این امر باعث شد که از دهه ۷۰ به بعد در کارهایی با ماهیت مستمر هم قراردادهای کوتاه‌مدت و موقت امضا شود. این در حالی است که تمام تشکلهای کارگری، خانه‌های کارگر و شوراهای اسلامی کار پیگیری کردند و فشار آوردند ولی تا الان نتوانسته‌اند کاری به نفع کارگران انجام دهند، چرا که در مجلس

دولت دوم روحانی نیز مثل

دولت هاشمی نه‌تنها مشکل امنیت شغلی کارگران را حل نکرد، بلکه با تصویب این مصوبه عملاً نوعی تبعیض و رانت را به وجود آورد. به واقع دولت دوم روحانی عملاً فضایی را برای کارفرماها آماده ساخت، تا آنها بتوانند به‌راحتی قانون کار را دور بزنند؛ موضوعی که رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی کشور نیز به آن اشاره داشته است، چرا که براساس مصوبه بهمن سال ۱۳۹۸، کمتر از ۵ درصد مشمول آن خواهند شد، آن هم در صورتی که از سوی کارفرماها اجرائی شود

شورای اسلامی، کارفرمایان ارتباطی داشتند که قالب بر جامعه کارگری بود.

قراردادهای تبعیض‌آمیز

حالا با اجرائی شدن مصوبه بهمن‌ماه ۱۳۹۸ مبنی برداشتن شدن فعالیت‌های غیرمستمر، یک بار دیگر موضوع لغو دادنامه ۱۷۹ دائمی شدن مشاغل مستمر اما با قرارداد موقت نقل محافل کارگری شده است.

در بهمن ماه ۹۸، هیأت وزیران، سقف قراردادهای موقت در کارهای با ماهیت غیرمستمر را چهار سال تصویب کرد. در این تصویب‌نامه رسمی مقرر شد سقف چهار سال باید از زمان ابلاغ تصویب‌نامه محاسبه شود، بنابراین در بهمن‌ماه سال جاری، تعدادی از کارگران قرارداد موقت در کارهای با ماهیت غیرمستمر «قرارداد دائم» می‌شوند.

آرمین خوشوقتی، کارشناس حقوق و روابط کار در ارتباط با جزئیات این تصویب‌نامه و نحوه اجرای آن به آتیه آنلاین گفت: در تبصره یک ماده ۷ قانون کار، قرار بر این بوده که کارهای با طبیعت غیرمستمر، حداکثر مدت موقت داشته باشند؛ در واقع قصد قانونگذار این بوده که کارفرما بیشتر از یک سقف زمانی مشخص نتواند در این کارگاه‌ها قرارداد موقت منعقد کند.

بنابراین، کارگرانی که در ۲۸ بهمن ماه ۹۸ در کارگاه مشغول به کار بوده‌اند و یک روز بعد از ۲۸ بهمن ۱۴۰۲ همچنان در همان کارگاه شاغل باشند، مشمول تصویب‌نامه هیأت وزیران شده و قراردادهای آن کارگاه تا پایان پروژه دائمی می‌شود. در واقع تا زمان برجیده شدن کار، این کارگران

۹۵٪

کارگران

سال ۱۳۷۲ بود که وزارت

تعاون، کار و رفاه اجتماعی وقت در دولت هاشمی رفسنجانی، آیین‌نامه‌ای را

تنظیم کرد که در آن ذکر شده بود قراردادهایی

که بطور مستمر از سوی کارفرماها تمدید می‌شوند،

نیازی به دائمی شدن ندارد. بررسی ۲۷ ساله این

بخشنامه، نشان می‌دهد که نه‌تنها امنیت شغلی

کارگران فراهم نشده، بلکه قراردادهای دائمی روند

معکوس به خود گرفته، به طوری که در حال حاضر ۹۵ درصد از کارگران

قراردادشان موقت است

مجلس ضد کارگران!

به گفته این فعال کارگری، اگر مجلس می‌خواهد حرکتی به نفع امنیت شغلی کارگران داشته باشد، باید در راستای اصلاح روابط کار، دادنامه ۱۷۹ رأی دیوان عدالت را لغو کند و اجازه ندهد که در حق کارگران ظلم شود. کارفرمایان در مجلس نفوذ دارند و حتی امکان دارد تعدادی از نمایندگان، کارفرما باشند یا تحت‌تأثیر جامعه کارفرمایان قرار گرفته باشند. این امر باعث شده است که نمایندگان اجازه ندهند موضوعات کارگری اصلاح شود.

زور جامعه کارگری در مجلس اینقدر نبود و نمایندگانی که به فکر جامعه کارگری بودند، تعدادشان در مجلس اندک بود و زورشان نرسید که مصوبات را اصلاح کنند. متأسفانه همیشه کارفرماها در مجلس نفوذ و قدرت بیشتری داشتند. هنوز هم این‌طور است، هر جایی که به ضررشان باشد، نفوذ کرده و در حق کارگران اجحاف می‌کنند. آنچه واضح است، قراردادهای موقت باعث شده که کارگران از این کارگاه به کارگاه دیگر بروند و با جابه‌جایی و ترک کار، لیست بیمه آنها به‌هم بخورد و فاصله بیفتد و هرگز به حقوق واقعی خود نرسند. کارگران از دولت‌ها و مجالس گذشته و فعلی انتقاد دارند، چرا که با اهمال کاری خود، امنیت شغلی کارگران را زین برده‌اند.

اداره کل بازرسی کار در ۶ ماهه نخست امسال به‌طور کامل محقق شد، گفت که جمهوری اسلامی ایران به مقاله‌نامه ایمنی و بهداشت شغلی شماره ۱۵۵ سازمان بین‌المللی کار پیوسته است و فرایند الحاق نیز پس از طی مراحل قانونی و با حمایت شرکای اجتماعی به سرانجام رسیده است. این مقام مسئول با اشاره به اینکه تمام شاغلان در دستگاه‌ها و بنگاه‌های اقتصادی مشمول مقررات ایمنی و بهداشت شغلی هستند، تصریح کرد: چشم‌انداز جمهوری اسلامی ایران برای اجرای این مقاله‌نامه ما را به این سمت سوق می‌دهد که با وظایفی که برای تمام وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها و بنگاه‌های اقتصادی پیش‌بینی شده است، تمام فرآیند ایمنی و بهداشت شغلی باید

حفاظت ایمنی و بهداشت کار در کشور خبر داد و افزود: هم‌اکنون و طبق داده‌های آماری، ۱۰۰ هزار کارگاه با بالای ۲۵ نفر در کشور فعال هستند.

پرنده، راهکار موفقیت در ارتقای ایمنی کشور را مشارکت بخش‌های اقتصادی و تأسیس کمیته حفاظت ایمنی در داخل کارگاه‌ها، خود ارزیابی ایمنی در درون واحدهای اقتصادی و ارائه گزارش به دستگاه‌های نظارتی دانست و با اعلام اینکه دانشگاه‌ها و وزارت علوم در جذب دانشجوی نیروی کار دنبال می‌کند و در همین راستا نیز کمیته‌های حفاظت ایمنی و بهداشت کار در کارگاه‌های بالای ۲۵ نفر باید تشکیل شود. مدیرکل بازرسی کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، از تشکیل ۲۵ هزار کمیته

حوادث ناشی از کار در کشور ۱۴ درصد کاهش یافت

مدیرکل بازرسی کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، بازرسی از کارگاه‌های پرخطر را از اولویت‌های مهم برای حمایت از قشر کارگر جامعه عنوان کرد و گفت: حوادث ناشی از کار در کشور از ابتدای سال جاری تاکنون در مقایسه با مدت مشابه پارسال، ۱۴ درصد کاهش یافته است. احمدرضا پرنده با بیان اینکه خدمت کردن به حوزه صیانت از نیروی کار به‌عنوان یک اصل در اولویت است، شمار بازرسی‌های فعال کارگاه‌های پرخطر در سطح کشور را ۸۰۰ نفر اعلام کرد و افزود: درصدیامین همین ظرفیت، بهترین صیانت از نیروی کار را در بیش از یک میلیون و ۳۰۰ هزار

کارگاه داشته‌باشیم.

وی با اشاره به برنامه‌ریزی صورت گرفته برای انجام ۱۴۰ هزار بازرسی از واحدهای پرخطر در سطح کشور تا پایان امسال، اظهار کرد: در ۶ ماهه نخست امسال ۱۰۰ درصد برنامه تحولی در بازرسی‌ها از کارگاه‌های پرخطر تحقق یافته است.

وی با عنوان اینکه استفاده از ظرفیت تشکلهای کارگری و کارفرمایی در ارتقای ایمنی کارگاه‌های کشور و مشارکت آنها در برنامه‌های ایمنی و بهداشت کار در دستورکار وزارت کار است، بیان کرد: برنامه بازدید از کارگاه‌های پرخطر به‌طور کامل محقق شد و ۶۵ هزار کارگاه پرخطر توسط